

РЕШЕНИЕ

№ 29

гр. Пловдив, 26.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XIII СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Полина П. Бешкова

при участието на секретаря Милена Анг. Левашка Августинова като разгледа докладваното от Полина П. Бешкова Търговско дело № 20215300900579 по описа за 2021 година

Иск с правна квалификация по чл. 25, ал. 4 от Закона за юридическите лица с нестопанска цел.

Делото е образувано по искова молба, подадена от Г. В. АН. с ЕГН ***** против Сдружение с нестопанска цел Тракийско дружество „Родопи“ с ЕИК 115353466 със седалище и адрес на управление в гр. Асеновград, ул. „Оборище“ № 10.

Ищецът твърди, че е член на ответното сдружение, считано от 2000 г. насам, като това обстоятелство удостоверява с приложено към исковата молба копие на членска карта. В това си качество моли съда да постанови решение, с което да отмени като незаконосъобразни взети решения на общо събрание на сдружението, проведено на 14.07.2021 г., а именно: 1. Приемане на нови членове; 2. Приемане отчет за дейността на дружеството; 3. Приемане на основни насоки за дейността на дружеството; 4. Освобождаване на досегашния управителен съвет и избиране на нови членове на същия, в т.ч. председател и заместник - председател; 5. Освобождаване на досегашната и избиране на нова контролна комисия; 6. Разни.

Твърди, че същите противоречат на закона и устава на сдружението. Посочва, че последният не е променян, считано от приемането му през 2010 г. В тази връзка сочи, че с влезли в сила съдебни решения, постановени по т.д. № 274/2016 г. и по т.д. № 918/2018 г. и двете по описа на Окръжен съд – Пловдив, са отменени всички решения, взети на проведени на 15.12.2015 г., съответно на 20.11.2017 г., общи събрания на сдружението, с които е следвало

да бъдат въведени промени в него.

Излага съображения за нарушение на процедурата по свикване и провеждане на общото събрание. Твърди, че поканата за свикване на общо събрание не е публикувана в профила на сдружението във Фейсбук, с оглед на което не е спазено едно от кумулативните изисквания на чл. 4, ал. 8 от действащия устав за публикуване на същата наред в местната преда и в посочената социална мрежа не по – малко от 30 дни преди датата на провеждане на общото събрание, като се посочва дата, място, час и дневен ред на събитието. Освен това, поканата не била поставена на посочения в параграф първи адрес на управление на сдружението, съгласно изискването на чл. 26, ал. 3 от ЗЮЛНЦ. Излага, че решението за свикване на общо събрание, взето от управителния съвет на сдружението, е постановено при липса на надлежно свикване и уведомяване на всички членове на управителния съвет, в т.ч. на ищеца, на Б.К. притежаващ такова качество съгласно действащия устав, и на заместник - председателя на сдружението С.Щ.. Сочи, че именно последният е бил легитимиран да свика и ръководи заседание на управителния съвет с оглед на обстоятелството, че председателят бил починал. Въпреки това обаче заместник - председателят не е присъствал на такова заседание, нито е бил заменен с друг член, на когото да бъдат възложени функции, подобни на неговите.

На следващо място, излага, че събранието е проведено, без да бъде изяснен точният брой на членовете на сдружението и съответно при липса на ясен кворум, като такова уточнение не се съдържа и в поканата за свикване на общо събрание. Счита, че същото е било необходимо с оглед на това, че много от членовете на сдружението са починали. На събранието било прието, че сдружението се състои от 96 членове, като било отразено присъствие на 23 от тях. Дори отразеното да се приеме за релевантно, счита, че е налице нарушение на уставната разпоредба на чл. 4, т. 6, с оглед на обстоятелството, че при очевидна липса на изискуемия кворум събранието не е отложено с един час съобразно установеното правило за това. На база на изложените доводи изтъква нелегитимност на избора на новоизбрания председател на сдружението в лицето на И.Т.Д., както и на избора на нови членове на сдружението в т.ч. и на Д. В допълнение сочи, че името на последния не било вписано в книгата на членовете на сдружението, което съгласно чл. 11, т. 1 от устава било необходимо условие за възникване на членство. Претендира разноски.

В срока по чл. 367 от ГПК от ответника е постъпил писмен отговор, с който се оспорва предявеният иск. Навежда, че ищецът не е доказал членството си в сдружението, обуславящо процесуалната му легитимация за предявяване на иска. Оспорва твърдението за непубликуване на поканата за свикване на общо събрание във Фейсбук, като прилага разпечатка на публикацията от профила на сдружението в социалната мрежа. Твърди, че заради укриване от страна на ищеца покана не му е била връчена. Допълва, че А. е бил посетен на домашния му адрес от друг член на управителния съвет

Б., при което са били уведомени домашните му – майка и синове, от които ищецът се е осведомил за предстоящото събрание. Наред с това е заявено, че към момента всички книжа на сдружението, в т.ч. организационни и членствени, се намират във фактическа власт на бившия председател Е. А. В., задържащ ги без законово основание. С оглед на това и предвид направено от ответника искане в тази посока с определение № 560/04.11.2021 г. съдът е задължил посоченото лице да представи същите.

В допълнителна искова молба ищецът оспорва така направените възражения, като поддържа изложените в исковата молба аргументи за незаконосъобразност на решенията на процесното общо събрание. С оглед твърдението на ответника за недоказано членствено правоотношение представя заверено копие от устав на сдружението от 2010 г., отразяващ имената на членовете на управителния съвет на същото, сред които и това на ищеца; копие от 2 бр. списъци на присъстващите членове на отчетно – изборни конференции от 2009 г. и от 2010 г.; заявление от И.В.К. в качеството му на председател на сдружението, адресирано до Окръжен съд – Пловдив, за вписване на промени по фирмено дело № 3938/1999 г., в т.ч. на приети нови членове на управителен съвет, сред които и ищеца; копие от подадена молба за членство от А. до сдружението; регистърна книга на членовете на сдружението от 2016 г.; удостоверение за актуално състояние на сдружението от 2015 г. с вписан член на управителния съвет – Г.А.. В допълнение посочва, че представената от ответника разпечатка от профила на сдружението във Фейсбук не удостоверява и не доказва публикуване на поканата за свикване на ОС в срок, в случая 30 дни преди датата на провеждането му.

В срока по чл. 373 от ГПК от ответника е постъпил допълнителен отговор, с който отново се излага становище по оспорване на предявения иск. Релевира възражение за неактуалност на представения устав, като заявява, че същият е изменен с последващи вписани и неотменени от съда решения на общото събрание на сдружението. Поддържа, че ищецът не установява членството си в сдружението, вкл. с приложените към допълнителната искова молба доказателства.

Съдът, от събраните доказателства и фактите, които се установяват с тях, прие следното:

Съдът е указал на страните, че доказателствената тежест в процеса се разпределя по следния начин: всяка от тях следва да установи фактите, на които основава своите твърдения или възражения съобразно правилото на чл. 154 от ГПК, с изключение на изрично признатите за безспорни. В тежест на ищеца е да докаже наличието на членствено правоотношение с ответното сдружение, както и всички наведени от него положителни обстоятелства в исковата молба и допълнението на същата. От своя страна, ответникът следва да установи законосъобразността на процедурата по свикване и провеждане на процесното общо събрание, както и направените от него правоизключващи

възражения за позитивни факти.

Няма спор, че ответното сдружение е пререгистрирано в РЮЛНЦ, воден от ТР, а преди това вписванията са извършвани по негово фирмено дело № 3938/1999г. на ПОС.

Изрично за безспорни и ненуждаещи се от доказване са признати обстоятелствата за проведено на 14.07.2021 г. общо събрание на ответното сдружение, както и тези за предмета и резултата по т.д. № 274/2016 г. и по т.д. № 918/2018 г. и двете по описа на Окръжен съд – Пловдив.

Спазен е законовият срок по чл. 25, ал. 6 от ЗЮЛНЦ - исковата молба е подадена на 03.08.2021 г., а процесното събрание е от 14.07.2021 г.

Ищецът доказва, че притежава качеството на член на сдружението към датата на провеждане на събранието. В тази връзка по делото са представени писмени доказателства, удостоверяващи членското му качество и участието му в предходни дела на дружеството – членска карта; устав на сдружението от 2010 г., отразяващ имената на членовете на управителния съвет, сред които и това на ищеца; 2 бр. списъци на присъстващите членове на отчетно – изборни конференции от 2009 г. и от 2010 г.; заявление от И.В.К. в качеството му на председател на сдружението, адресирано до Окръжен съд – Пловдив, за вписване на промени по фирмено дело № 3938/1999 г., в т.ч. на приети нови членове на управителен съвет, сред които и ищеца; копие от подадена молба за членство от А. до сдружението; регистърна книга на членовете на сдружението от 2016 г.; удостоверение за актуално състояние на сдружението от 2015 г. с вписан член на управителния съвет – Г.А.. Допълнително от страна на третото неучастващо по делото лице са представени и квитанции за платен членски внос.

Тази доказателствена съвкупност, неоспорена като неавтентична, /че подписите не са на лицата, които се сочат за автори на документите/ съвместно с признанието на ответника, че ищецът е бивш председател на УС, което предполага и надлежно възникнало преди това членствено правоотношение със сдружението – факт, установен и по предходните съдебни дела, води до единственият възможен извод, че ищецът притежава активна материално правна легитимация да сезира съда. Още повече, че според чл. 17 членството се прекратява с едностранно волеизявление, при смърт или поставяне под пълно запрещение, с прекратяване на ЮЛНЦ, при отпадане. Уставът не урежда предпоставките и процедурата по отпадане на членство. Следователно прилага се законовият режим - чл.22 ал.4 от ЗЮЛНЦ, който гласи, че отпадането поради невнасяне на установените имуществени вноски и системно неучастие в дейността се констатира по документи по реда, предвиден в устава на сдружението. Съвкупната преценка на горните данни налага извода, че ищецът е член на ответното сдружение и не е изгубил членствените си права поради отпадане. Неплащането на членски внос също не е факт, който да води автоматично до отпадане на членствени права - според устава и закона. Доколкото уставът на сдружението не е уредил

изрични основания за отпадане и процедура за това, прилага се правилото на чл.22 ал.4 от ЗЮЛНЦ, което изисква кумулативно изпълнение на две предпоставки – неплащане на членски внос и системно неучастие в дейността на сдружението. Тези факти трябва да бъдат констатирани по документи по ред, предвиден в устава, т.е. чрез провеждане на нарочна процедура и чрез взимане на решение от компетентен за това орган, което да осигури право на всеки член да се защити и да го обжалва, ако не е съгласен с него /чл.25 ал.5 ЗЮЛНЦ/. Ответникът не твърди и не доказва да е провел процедура по чл.22 ал.4 от ЗЮЛНЦ с влязло в сила решение по отношение на ищеца, в резултат на което той да е отпаднал като член. Нещо повече, ищецът доказва, че е плащал членския си внос – чрез представените вноски бележки, както и че активно е участвал в дейността на сдружението, което се установява от представените доказателства, както и от мотивите на съдебните решения по предходните дела.

Няма спор, че като резултат от водените срещу сдружението дела приложими към разглеждания казус са разпоредбите на Устава от 2010г.

Разпоредбата на чл. 6, ал. 8 от Устава изисква поканата за общо събрание да се публикува в местната преса и в профила във Фейсбук на Тракийското дружество не по – малко от 30 дни от датата на провеждането му, като се упоменава дата, час, място на провеждане и дневен ред.

В случая по делото няма спор, като това се установява и от представените доказателства, че първото изискване на устава е спазено, като обявата е публикувана в местна преса - вестник "Вестител", бр. 1036, 11 – 24 юни 2021 г.

Противно на твърдението на ищеца обаче установява се спазване и на второто условие – публикация в профила на сдружението във Фейсбук – факт, потвърден от представените от самия ищец писмени доказателства. Подчертани с маркер в жълто от самия ищец са датата на създаване на страницата – 08.06.2021г и датата на публикацията на поканата – 10. 06.2021г, което е повече от 30 дни преди датата на провеждане на събранието.

Не опорочава процедурата фактът на създаване на публичната страница на 08.06.2021г при положение, че според ищеца съществувал и друг профил с повече последователи, който следвало да бъде ползван. Първо, уставът не поставя условие в какъв период от време преди събранието следва профилът на сдружението да е създаден в социалната мрежа Фейсбук – достатъчно е публикацията да предхожда датата на събранието с повече от 30 дни, както е направено в случая. Второ, в мотивите на отменителното решение по т.д. 918/18 е прието, че „липсва публикуване на поканата в страницата на сдружението в социалната мрежа Фейсбук, тъй като се установява, че поканата е „качена“ в група със същото наименование, а не на страница на сдружението, което са две различни неща. „Групата“ представлява „обединение“ на профили на потребители на мрежата по интереси или друг признак, докато страница в мрежата представлява собствен профил на

потребител. Т.е. поканата не е публикувана в профила на сдружението, както изрично изисква уставът“. Така, на практика ответникът, съобразявайки се с тези изводи на съда, е създал надлежен профил, различен от този на съществувалата досега група, за която е прието, че не представлява публична страница на сдружението и не изпълнява условията на Устава.

По останалите доводи на ищеца за незаконосъобразно свикване и провеждане на общото събрание:

Доколкото уставът не изисква поставяне на поканата на табло в определено място, където е дейността на сдружението, този довод е неоснователен. Изискванията на Устава за разгласяване на поканата са спазени съобразно казаното по – горе.

В случая ОС е свикано с решение на УС видно от протокол на л. 44 в този смисъл. По този въпрос ищецът твърди, че решението за свикване на общо събрание, взето от управителния съвет на сдружението, е постановено при липса на надлежно свикване и уведомяване на всички членове на управителния съвет, в т.ч. на него, на Б.К. притежаващ такова качество съгласно действащия устав, и на заместник - председателя на сдружението С.Щ.. Сочи, че именно последният е бил легитимиран да свика и ръководи заседание на управителния съвет с оглед на обстоятелството, че председателят е починал. Въпреки това обаче заместник - председателят не е присъствал на такова заседание, нито е бил заменен с друг член, на когото да бъдат възложени функции, подобни на неговите.

В протокола от заседанието на УС е отразено, че на него отсъстват само ищецът и С.Щ.. Удостоверено е, че поканата до ищеца е изпратена по пощата с обратна разписка. Поради обстоятелството, че председателят на дружеството К. е починал, за ръководител на заседанието е избран друг член на УС – Д. Б..

Според чл. 5 т. 3 от Устава заседанията на УС се свикват от председателя или по писмено искане на 1/3 от членовете. Ръководят се от председателя, а в негово отсъствие – от заместник – председателя.

Видно от покана до членовете на УС на л. 49 заседанието е свикано по искане на членовете С., Б., М.К и М.К., което е повече от 1/3 от членовете на УС съобразно вписания персонален субстрат в публичния регистър по партия на сдружението към правнорелевантния момент. Освен от тях тримата поканата е подписана и от С.Щ., Р. Д. и С. А., с което на практика те също участват при формиране волята за свикване на заседание на УС. Документът не е оспорен като неавтентичен, поради което има формална доказателствена сила, че подписите са на лицата, сочени за техни автори, в т.ч. на Щ. – зам. председател, който щом свиква заседание на УС, очевидно е уведомен за него. Негова лична е преценката дали да упражни правото си да присъства на заседанието, като отсъствието му не опорочава взетите на него решения, в т.ч. за ръководенето на заседанието от друг член на УС, при отсъствие на зам. – председателя в хипотеза на смърт на председателя.

Така или иначе видно от разпоредбите на Устава УС може да взема решения, ако на заседанието присъстват повече от половината негови членове при явно гласуване с обикновено мнозинство от гласуващите. В случая тези условия са спазени – присъстват повече от половината членове, като решенията, в т.ч. за свикване на ОС, са взети с единодушие на присъстващите.

Следователно, неоснователен е доводът, че ОС не е надлежно свикано, тъй като Щ. не го е свикал, не е присъствал на него и не го е председателствал, както и че решенията са взети при липса на кворум. Неучастието на ищеца е разбираемо с оглед на отношението му към взетите решения, в светлината на което достоверно звучи отразеното в докладната на Б. на л. 48, че ищецът е бил посетен лично в дома му, за да получи поканата, но членовете на семейството му отказали да я приемат, като го уведомили, че отсъства. Каквато и да е действителната причина за отсъствието му на заседанието на УС обаче, само по себе си това обстоятелство не може да опорочи провеждането му, тъй като решенията се вземат с обикновено мнозинство от присъстващите, а не с единодушие и то при кворум повече от половината членове, а не всички или някакво друго квалифицирано мнозинство. Т.е. дори да се приеме, че е допуснат порок при свикване на заседанието на УС, той не е съществен и не може да опорочи валидността на провеждането му и на взетите решения – присъствието на ищеца и гласуването му против решенията не би довело до резултат, различен от постигнатия. Волята на изискуемото по закон мнозинство при спазени изисквания за кворум е ясно и недвусмислено изразена, като евентуално несъгласие на един член на УС не би могло да засегне надлежното ѝ формиране и обективизиране.

Неоснователни са и доводите, свързани с нанадлежно провеждане на ОС при неизяснен кворум, съответно неотлагането му с 1 час при липса на такъв.

Според чл. 6 от Устава ОС приема решенията си с обикновено мнозинство от присъстващи членове и с явно гласуване. Заседанията са законни, ако присъстват най – малко половината плюс един от членовете. При липса на кворум заседанието се отлага с един час по – късно на същото място и може да се проведе, колкото членове се явят.

В приложения на л. 39 протокол е отразено, че от общо 96 членове на събранието присъстват 24 души. Отчетено е, че не е налице необходимият кворум, поради което събранието е отложено с 1 час. Следователно, при положение, че разпоредбите на Устава за спадащ кворум са спазени, без значение е колко точно са членовете на сдружението, тъй като в този случай броят на присъстващите е без значение – събрание следва да се проведе, колкото и членове да се явят. Законосъобразно е председателствано от Б. при отсъствие на зам. – председателя в хипотеза на смърт на председателя и изрично решение в този смисъл.

Решенията са надлежно взети, в т.ч. избора на Д. за председател,

доколкото преди това с т. 1 от дневния ред същият е избран за член, а във вътрешните отношения между сдружението и членовете взетите решения имат незабавно действие /вписването им в ТР е от значение само за противопоставимостта им на третите лица/. Следователно, неоснователен е доводът, че щом Д. не е член на сдружението, той не може да бъде избран за председател. На л. 80 е представено и неоспореното от ищеца заявление на Д. да бъде приет за член на сдружението. Същевременно съгласно чл.11 членството за физически лица възниква със заявление и вписване в книгата за членовете, като за всеки член се издава членска карта. Компетентният орган да приема членове е общото събрание – чл.4 ал.3 т.4. Предвидените за издаване в устава членска карта и вписване в книгата на членовете са вторични, декларативни, а не правопораждащи документи. Правната промяна настъпва с конститутивното решение на надлежния орган, като породеното с него правно действие се обективира впоследствие в цитираните документи. Т.е. при положение, че Д. е заявил желанието си да стане член на сдружението, обективизирано в подаденото заявление, и компетентният орган го е приел за такъв с надлежно взето решение, друго не е необходимо, за да се осъществи фактическият състав на възникване на членствено правоотношение с него.

Поради това всички решения на въпросното ОС са взети надлежно и законосъобразно, поради което претенцията за отмяната им като неоснователна ще се отхвърли.

При този изход на спора и претенцията за това ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноските по делото в размер на 800 лв – платен адвокатски хонорар съобразно списък на разноските на л. 160 и доказателствата за действително направен разход в този размер. Неоснователно е възражението на ищеца за прекомерност на платения адвокатски хонорар съобразно действителната фактическа и правна сложност на делото, тъй като той е изцяло съобразен с минималния нормативен праг, предвиден в чл. 7, ал. 1, т. 10 от наредбата, приложим по аналогия и при искове по чл.25 ал.6 от ЗЮЛНЦ.

По изложените мотиви съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Г. В. АН. с ЕГН ***** **** против Сдружение с нестопанска цел Тракийско дружество „Родопи“ с ЕИК 115353466 със седалище и адрес на управление в гр. Асеновград, ул. „Оборище“ № 10, иск за отмяна като незаконосъобразни на всички решения, взети от общо събрание на сдружението, проведено на 14.07.2021 г., а именно: 1. Приемане на нови членове; 2. Приемане отчет за дейността на дружеството; 3. Приемане на основни насоки за дейността на дружеството; 4. Освобождаване на досегашния управителен съвет и избиране на нови членове

на същия, в т.ч. председател и заместник - председател; 5. Освобождаване на досегашната и избиране на нова контролна комисия; 6. Разни.

ОСЪЖДА Г. В. АН. с ЕГН ***** да заплати на Тракийско дружество „Родопи“ с ЕИК 115353466 със седалище и адрес на управление в гр. Асеновград, ул. „Оборище“ № 10 сумата от **800 лв** – разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд Пловдив в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Пловдив: _____